

۴۰ قدم برای فلسطین

درباره پویشی که بنیاد حرکت انسانی برای دفاع از مظلومیت غزه در ایران، عراق و اروپا راه انداخته است

خبرنگار
مقصومه فریدانی
۰۲۱

امروز برای دیدن نسل کشی، لازم نیست به جایی سفر کرد و کتابی ورق زد، کشتن، تکه تکه کردن و سوزاندن آدم ها، دارد مقابل چشم همه جهان اتفاق می افتد. بچه ها با چشم های بی فروغ، یکی یکی خاموش می شوند. این دنیا دیگر هیچ چیزش عادی نیست. فکر کنید حالا مادران فلسطینی نان نمی خواهند، آب نمی خواهند، فقط آرزوی می کنند کود کشان چند روز، چند ساعت و چند لحظه دیرتر از گرسنگی بمیرد! بدتر از همه، اینکه سازمان ملل، سکوت کرده است؛ نه حرفی می زنند و نه کاری برای جلوگیری از این همه جنایت انجام می دهند. سال هاست که فلسطین منتظر است، غزه منتظر است، مادران غزه منتظرند، کودکان غزه منتظرند و همه دنیا منتظرند؛ منتظر یک حرکت. ما برای غزه و پیروزی مقاومت، کارهای زیادی کردیم؛ ختم برداشتیم، دعا خواندیم و پویش راه انداختیم و «ایران همدل» شدیم. اما همیشه آدم های متفاوت تر و خلاق تر هستند و مدل های خلاق تر ی هم وجود دارد؛ مثل پویش «چهل قدم برای فلسطین»؛ حرکتی جمعی برای حمایت از مردم غزه که از همه می خواهد با برداشتن چهل قدم کوچک اما مؤثر، به نشر آگاهی در این زمینه کمک کنند و سهمی در این مبارزه داشته باشند.

پا گرفتن یک بنیاد انسانی

جعفر شالچی، آدم خوش فکری است که در مشهد متولد شده و حالا مقیم دانمارک است. او مدع پویش بین المللی «برای فلسطین قدم بردار» است و همه این ها برمی گردد به سال های ابتدایی زندگی او. سفرهایی که در سال های نوجوانی به آفریقا و دیگر کشورها کرده، بر زندگی اش تأثیر گذاشته است. روزهایی را که نخ نمایی پیراهن تنگدستی در سرمای زمستان، دلش را لرزاند بود، هیچ وقت از خاطر نبرده است و نمی برد و سوالات بیایی و بی شماری را در ذهنش ردیف می کند. او اعتقاد دارد داشتن یک زندگی خوب، حق هر انسانی است و از عدالت به دور است که عده ای بخواهند در فقر زندگی کنند. شالچی با همراهی جمعی از خبرنگاران ایران و اروپا برای برابری و برقراری عدالت در همه جوامع، آستین بالا زده اند و کار می کنند و معتقدند باید یک درصد از سود میلیاردری ثروشان را برای آدم های کم بضاعت و تنگدست کنار بگذارند؛ به همین خاطر بنیاد «حرکت انسانی» را در زادگاهش، مشهد، پایه گذاری کرده است.

امیرحسین صفری، مسئول روابط عمومی بنیاد حرکت انسانی است و به نمایندگی

باید این سکوت شکسته شود

او پشت بند این حرف ها مدام یادآوری می کند: «فلسطین» مظلوم است. نه امروز و نه دیروز، بلکه سال های سال زخم خورده از یک رژیم آپارتاید است که سرزمینشان را اشغال کرده اند و می گویند مال ماست. رگ غیرت مسلمانان جهان بالا آمده و احساساتشان جریحه دار شده است و هر روز برای هزاران نفری که نمی شناسند و بیگانه اند، گریه می کنند، آن هم به واسطه اخباری که هر لحظه در کل دنیا مخابره می شود؛ هر روز تعداد زیادی از مادران و کودکان و غیرنظامیان شهید می شوند. حالا همه دنیا اعتراف می کنند که فلسطین مظلوم و مهمور مانده است؛ خیلی خیلی بیشتر از آنچه به باور و تصورمان بیاید. حسینی

خدمت در قلب نجف

امدادگران هلال احمر مشهد از حس و حال خدمت داوطلبانه خود به زائران اربعین می گویند

معاون
رئیس
کمیته
اربعین

در میان شلوغی این روزهای نجف، قدم هایمان ما را به درمانگاه علی بن موسی الرضا^(ع) درشارع المیرالمؤمنین^(ع) می رساند؛ جایی که داوطلبان شهید هلال احمر با تمام توان در حال خدمت به بیماران هستند. اینجا روزانه بیش از ۳ هزار بیمار رفت و آمد می کنند؛ از زائران خسته تا بیماران که نیاز به درمان اورژانسی دارند. پشت این آمار، قصه هایی نهفته است که از عشق، ایثار و همدلی حکایت می کند؛ قصه هایی که شنیدنی اند و ماندگار.

سختی ها با عشق به خدمت، آسان می شود

سیداحمدرضا صفوی، داوطلب هلال احمر مشهد، این روزها در ایام اربعین در نجف به زور ابا عید^(ع) خدمت می کند. او که پیش از این در سفرهای «زیرسایه خورشید» و فعالیت های آستان قدس رضوی تجربه خدمت داشته است، حالا برای اولین بار در پذیرش و ثبت اطلاعات هزاران زائر فعالیت می کند. روزهای سخت و پرمشغله ای که گاهی پذیرش ها به ۲ تا ۳ هزار نفر در روز می رسد، اما سیداحمدرضا با صبر و حوصله به استقبال زائران بیمار ایرانی و غیرایرانی می رود. او درباره سختی های کارش می گوید: ارتباط برقرار کردن با بیماران که به زبان های مختلف صحبت می کنند، گاهی دشوار است، اما این سختی ها لذت خاص خود را دارد. نیت خدمت است که خستگی ها را از بین می برد و به انسان انرژی مضاعف می دهد.

سیداحمدرضا باور دارد که این تجربه نه تنها روحیه جهادی اش را تقویت کرده، بلکه صبر و تحملش را نیز بیشتر کرده است. او می خواهد این روایت را به همه کسانی که به خدمت در مسیر زائران علاقه مند هستند، منتقل کند و امیدوار است هر روز شاهد حضور داوطلبان

هشتگ #چهل_قدم_برای_فلسطین

حسینی لابه لای حرف هایش توضیح می دهد: پیاده روی اربعین که حرکتی جهانی است، بهترین فرصت برای این بهره وری بود و ما از این وقت طلایی استفاده کردیم. درحال حاضر یک تیم رسانه ای از بنیاد در عراق مستقر هستند که با زائران پیاده امسال درباره این حرکت صحبت می کنند، تشویقشان می کنند چهل گام برای حمایت از مظلومیت بردارند و بعد به هر شیوه هنری که دوست دارند، آن را منتشر کنند. افراد دیگر در سراسر ایران با تهیه فیلم، ویدیو، تصویر و عکس می توانند این حرکت را ثبت کنند یا برای ما در بنیاد حرکت انسانی بفرستند تا در سایتی که ویژه مجموعه است، بارگذاری شود یا تولیدات خود را درفضاهای شخصی و مجازی با هشتگ #چهل_قدم_به_نیت فلسطین منتشر کنند.

او می گوید: البته باید اعتراف کنم که خیلی امیدواریم در اربعین امسال، حرکتی متفاوت تر و قدرتمند تر رقم بخورد. این مناسب است، آن هم در کشور عراق، بهترین فرصت است تا همه زائرانی که برای مظلومیت امام حسین^(ع) گام برمی دارند، چند قدم هم به این نیت بردارند و گرفتن عکس و تصویر را فراموش نکنند.

برای نجات انسانیت

حسینی صحبتش را این طور ادامه می دهد: ما به این اجتماع بزرگ جهانی چشم دوخته ایم، درحالی که چنین زیرساختی برای فلسطین و غزه وجود ندارد. حالا میلیون ها نفر با زبان ها و باورها و اعتقادات و ادیان مختلف کنار هم راه می روند، درحالی که انسانیت و عدالت و برابری، باور مشترک همه آن هاست. شاید نگاه شرکت کنندگان در پیاده روی متفاوت باشد اما یک وجه بین همه ما انسان ها مشترک است: اینکه دلمان برای هم نوع خودمان می تپد و می سوزد و از بی عدالتی در حق او به درد می آید. این پویش برای نجات انسانیت است و علاوه بر عراق، در دانمارک و ایران هم برگزار می شود. او می گوید: ما مقدمات، این پویش را مهیا کردیم و دست به دست هم می دهیم و جریان سازی می کنیم تا به همه دنیا نشان دهیم و اعلام کنیم که آخر بلندترین و سیاه ترین تونل ها، امید و نور در انتظار است. پایان این روزهای سیاه و تاریک، روشن است. ما برای مظلومان همه دنیا صدایمان را صاف و بلند می کنیم که: زیر آسمان هیچ کشوری نباید بوی گلوله و باروت و درد خون باشد، دیگر هیچ بچه ای نباید از زوی موهای مادرش، او را شناسایی کند و هیچ پدری نباید خون را از چشم های فرزندش پاک کند و دادش به آسمان برسد و بگوید «قربان مظلومیت بایا!». این همه ظلم را کسی بر نمی تابد. حالا وقت پیوستن به این پویش است، حتی بایک پلان کوچک و به اشتراک گذاری آن... از ایران تا اروپا....

پیاده روی به نیت غزه

جنون صهیونیست پایانی ندارد. غزه زیر بمباران در خون می غلند. آمار شهدا و مصدومان از دست در رفته است و اگر این آتش خاموش نشود، اگر مقابل دشمن نایستیم، اگر پشتش را به خاک نماییم، از غزه چیزی نخواهد ماند. آدم هایش یک به یک می روند اما همه چیز در تاریخ خواهد ماند. بنیاد حرکت انسانی و همه متولیان این مجموعه، سکوت در برابر این جنایت را محکوم می کنند و اعتقاد دارند خاموش نشستن و دست زدن گذاشتن، گناه است و اگر صدایمان را بلند نکنیم، تاریخ نام ما را به عنوان شاهدانی بی تفاوت در برابر کودک کشی و زن کشی صهیونیست ثبت خواهد کرد. آن ها در تلاش هستند در مقیاسی کوچک تر از پیاده روی اربعین، جریان دیگری را رقم بزنند؛ این بار به نیت فلسطین؛ اینکه در یک باز زمانی مشخص و در نقطه ای معلوم، آدم ها با همین شکوه به خاطر فلسطین قدم بردارند. جعفر شالچی، مدیر بنیاد، سکوت را همدستی با صهیونیست می داند. آن هم درحالی که همه ما قدرت ایستادن و مقابله با دشمن را داریم، فقط باید بخواهیم و اراده کنیم تا جریان پیاده روی ادامه پیدا کند. او می گوید: نمایندگان بنیاد در عراق با زائران حرف می زنند؛ هم درباره پویش و هم درباره اینکه پیاده روی بعد از این ایام هم ادامه داشته باشد به نیت مظلومان غزه. او تأکید می کند: تک تک ما می توانیم پیام رسان این بنیاد باشیم و برای خلق حرکت دیگر ذهن ها را آماده کنیم؛ این بار پیاده روی و قدم برداشتن به نشانه اعتراض به کودک کشی و نسل کشی یک رژیم ظالم، ساکت ماندن در برابر مظلوم کشی، گریبان گیر خودمان خواهد شد؛ باید با علی بگویم و به میدان بیاییم.

در بحران کرونا تا امدادد رسانی به آوارگان سوری ولبنانی. امسال برای دومین بار در هتل ام القری نجف به عنوان داوطلب هلال احمر خدمت می کند. تجربه هایش فراتر از درمان است؛ گاهی به کاستن از مشکل روحی یک زائر کمک می کند، گاهی وسایل گمشده را به صاحبش می رساند. او با لبخند می گوید: یک تلفن کوچک می تواند دل یک خانواده را آرام کند. مؤمنی به نقش تربیتی این سفرها برای نبروهای جوان اشاره می کند و می گوید: «۸۰ درصد کار ما دهه هفتادی و هشتادی اند. آن ها وقتی عشق خدمت به زائر را تجربه می کنند، برخوردشان با بیماران در کشور هم تغییر می کند. او خدمت در پیاده روی اربعین را «مهمان داری خدا» می داند و معتقد است که کادر درمان یک پله نزدیک تر به این افتخارند؛ «اینجا باید طوری کار کنیم که هم درد جسمی را درمان کنیم و هم به زائر نشاط بدهیم. این بزرگ ترین پاداش است.»

مهمان داری خدا

حسین مؤمنی، پرستار با سابقه مشهدی، سال ها در جبهه، مناطق محروم و مأموریت های بشردوستانه حضور داشته است. او می گوید: از زمان جنگ تا امروز، هر جا نیاز بوده رفته ام و هر فعالیتی لازم بوده، انجام داده ام؛ از فعالیت در کنار جهادی های حاشیه مشهد و حضور